

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST VI. SZERÉSEN-UTCA 35. Telefon száma 336. KEZIRATOKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. BALÁZSNÁZ-UTCA 1. Telefon száma 848. IRÁRTEREK: VASÁR-ÉS PÉNTEKRE VÁSÁR-ÉS PÉNTEKRE FOLYAS A KIADÓHIVATAL.

Kossuth Lajos halála.

Kossuth Lajos utja.

Élt az, a földön, két nemzet sorsa, a magyar és a magyarországi. Sötét földalomban milliók egyesülnek, a népszabadság titáni harcát követő összevesztő gyászkorosa kíséri halottas útján.

Itália földjén, Turin városában, déli éghajlat balzsamos levegőjében két szabadságszerető nemzet kőnyárja folyt össze Kossuth Lajos ravatalánál! Olaszok, magyarok gyászba borult szívvel, ajtatos lélekkel, nehéz fájdalommal, gyötör gödöllal adtak végső tisztességet a legnagyobb magyaroknak. Olaszok, magyarok szíve egyszerre dobbant közös érzelműl, közös fájdalomtól; Kossuth ravatalánál két nemzet költött szent szövetséget szentelt fájdalomnak gyötör érzetében.

Nagy szomorúságunkat enyhítheti kissé, hogy a nemes, szabadságszerető olasz nemzet testvéries részvételt osztott bánatunkban. Égető sebünkre, mit a végeztető rajtuk, az egyetlen halzsámot Itália szabad fiai csepegtették. Hazát adták nekik a bujdosó legnagyobb magyaroknak, a halál, megdicsőült szellemét úgy ünneplik, miként ha övék lett volna az, kiért mélységes gyászba borult a magyar nemzet.

Nagyszerű gyászpompával ment végbe ma Turinban Kossuth Lajos temetése. Ott nem állott utjába a közrészvétel és az általános gyász nyilvántartásának semmiféle hatalom, semmiféle alattomoság. Egy szabad nemzet egész szabadságával adózott Kossuth szellemének igaz, őszinte kezelettel, s könynybe, miket Kossuth Lajosról ontott, beleveggyék a legelső olasz ember, az olasz királyi kőnyceppjei is. A turinói templomban a legnagyobb magyar ravatalánál összevesztett az olasz és magyar imádság, összevesztett magyarok és olaszok zokogása. Szemben magyar ember se dicsőítette Kossuth szellemét, fenköltében magyar ember se gyászolhatja a mi nagy halottunkat, mint a hogy ma Turinban tették olasz testvéreink.

A gondviselés minden áldásával, a magyar nemzet pedig hálaival és szeretettel fizessen nekik azért a sok jószágért, mivel elhalmoztak nehéz bánatunkban! Az egyik nemzet immár eltemette Kossuthot; holtteste most haza jön, hogy a másik nemzet, az ő nemzete adja meg neki a végső tisztességet.

Juk vissza, hogy eltemessék és soha többé ne láthassuk. Szemere a mi bánatunkhoz hasonló! Vészhelyünk-e mi olyan mély gyászt, mely kifejezésül roppant szomorúságunkat? Ő volt a mi reményünk, ha szenvedtünk; ő volt a mi vigaszunk, ha bántalmaztak; nevét hangoztattuk, ha lekesdenni akartunk; őt éltetjük, mikor vigadoztunk. Minden öröm, a mit képzeletünk hozzáfűzött az ő hazajöveteléhez, fájdalomra vált, reménykedésünk keserű kétségbeesésbe full; hiszen Kossuth nem látja többé az ő honját a hazában, nem hallja imádot nemzetének hangját, nem borulhat le a haza határára, hogy megcsókolja azt a földet, melyért annyit küzdött, annyit szenvedett, nem dövözheti lángragyujtó szóval az országot, melynek annyi dicsőséget szerzett!

Szomorú, gyászos visszatérés ez! Egy órást várunk, s hármaz koporsóba zárt holttestét fogadjuk csak. Riadalmas hozsannákra készülünk, s most a nép zokogva áll az ország határára, gyászba öltözött gyülekezik a nemzet az ország fővárosába, hol örök nyugalomra tesszük Kossuth Lajos!

Amde, ha el is temetjük, szelleme élni fog és megmarad közöttünk. Mintha az ő nagy lelke szólt volna meg felénk Kossuth Ferencnek tegnapi beszédében: Mintha a nemzet sorsa fölött örökös nagy lelke mondt volna jöszelot fiának ajkain át: „De szelleme átköltözött honfitársai kebelébe, emléke odal a magyar nép tüzhelyéhez! Sirjából fog sugárzni és a jövő nemzedékek önzelen hozsannáit fogadják. Mint Krisztus az emberiség megváltásának szentelése egész életét, úgy Kossuth is nemzete szabadságának élt, s annak eszméiben hunyt el.

Gyászos utját, melyen hazájón, az ő halhatatlan szelleme sugározza be; nemzetének gyászos fájdalmát az ő szelleme szenteli meg, Magyarország gyászba borult géniuszát az ő szellemének követe sére figyelemmel minden magyar embert.

A turini temetés. — Az Egyetértés küldött tudósítójának távirata. — Turin, márcz. 28. Gyönyörű tavaszi nap ragyogott le Olaszország kéklő egeről Turinra, sugaraival megvilágította azt a mély gyászt, mely itt kétszeresen fenséges benyomást tett, mert egy idegen nemzet nagy fiát nyilatkozik meg.

Már a korai reggeli órákban az egész város talpon volt s sűrű, beláthatatlan tömegek tudultak a széles Victorio Emanuele-körzóra, a valdensiek temploma elé. Magát a korszót, melyen a turini egyesültek álltak fel gyászlobogók alatt, elzárta a kocsiközlekedés elől. Kilencz óra felé legalább százezer ember szorongott már a hosszú, széles köruton.

És látogattak az ezüstös fehér betűk: mely szent fiad igérete szerint szabadságért leestél. Emléke lelkesítés bennünket, hogy megbecsüljük az emberiség örök jogait: a lelkiismeret és a gondolat szabadságát, a jogegyenlőséget, a testvériséget, a mikert ő küzdött. Amerre járt, mindenütt nyomot hagyott működése; országhatára nem vetett határt ember szeretének; nyelvek különbözősége nem volt akadály lelkesedésének; ősz érdekek tudásában tisztán megőrizte elvel lobogóját. Nagy volt nemcsak a megfogott magyar nemzet, hanem a nagy nemzetek nagyjai között, de mégis mindig a miénk maradt; nagy ember, nagy hazafi, nagy szenvedő. Hírnevével a magyar nemzet hírnevét gyarapította, dicsőségével a magyar nemzet dicsőségét aranyozta be. Kéz volt küzdőni és meghalni, tudott szenvedni és élni hivatásért, pedig, mint a nagy apostol azt magáról vallotta, az ilyen elmondhatja: „En mindennap meghalok! Elmondhatta magáról, uram, szent fiad nagy apostolának, Pál szavait, ki országról-országra hirdette az evangéliumot: Isten kegyelme által vagyok, a mi vagyok, és az ő kegyelme én hoztam nem volt kiadás való, hanem többet munkálkodtam, hogy nem mint mindnyájan azok; de nem én, hanem az isten kegyelme, a mely én velem vagyok.

A te kegyelmed ajándékozta meg uram olyan szívvel, mely tele volt nemes érzelmekkel; ki nem büli, ki nem haló gyöngödséggel szerette családja tagjait, becsülte a magyarban a honfit, tisztelte az idegenben az embert; hazaszeretete láttalánul is körülbelül bennünket, mint szép hazánk fölött, a delibab az utast, ki azt mag közelében nem, csak távolban látja, pedig folyvást benne mozog. Te adtal neki uram jelmezt, mely fényesen világított mult és jövőnk homályában, kutatta a természet törvényeit, a történelem titkait, a lelke rejteleit.

Te adtal neki olyan jelmezt, hogy a meggyőződése szerinti igazságtól el nem térítette sem újjonk hosszára, sem bosszút líhegő fesséimég; követte szent fiad szavát: ha én én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel az ő keresztjét és úgy kövessen engem. Te adtal neki erőt, hogy valhatta Pál apostol szavaival: semmiel nem gondolok, az én életem nekem nem drága, csak elvégezhessem örömeim az én jutómat, s elmondhatta vele, mint aggyast, mikor 92 év, még pedig milyen 92 év, terhe nehezedt éra: senkinek kenyerét ingyen nem ettem, hanem fáradsággal és nyomorúsággal, éjjel és nappal munkálkodván, hogy senki közületek meg ne terhéljenek; nem hogy nekünk az nem volna szabad, hanem hogy magunkat példánul adnánk nektek, hogy minket követnétek.

Vajha mindnyájan követhetők példáját: hiven járnánk el hivatásunkban, onzenellő sáfarkodnánk a ránk bízott talentumokkal. Nagy szív, fényes elme, kitartó lelkesedés, önfelelő elvűség, szilárd jellem: a te isteni adományaid emeltek őt az első közé, hogy hatalmas vala szavai és cselekedetei. A te kegyelmed adta neki mindezt, a te kegyelmed adta nekünk is! És most, uram, elvette tőlünk a te szent akaratot.

Fájdalommal bár, de mégis alázattal és zugalóds nélkül hajolunk meg szent akaratod előtt; sőt hala töli el koporsójánál is szívünkkel azért, hogy adad és oly sokáig megtartottad őt nekünk: törekűnk is ugy élni, hogy olyan nagyok, mint ő, méltán szerethessék nemzetünket olyan nagyon, mint ő szerette. Keresztény hitünk birodalmával, nemzeti dicsőségünk értevel, halottunk történelmi halhatatlanságának tudatával rebegjük vigasztalásul koporsójánál az apostoli szavakat: halál, hol van a te diadalmod, koporsó, hol van a te feláldozásod? A mi a föld volt, csak az lesz földed: a lélek halhatatlan; neve elv, jelleme eszmény, küzdelem példa gyantán marad az utókort; örökségül: hamvai szeretteinek hamvával együtt visszaviszszük a haza édes anyai keblére piheenni a bosszu bujdosás után; hadd legyen neki a piheges a haza földjén még édesebb, hadd legyen nekünk a haza földje még szentebb.

Mikor az idegen földről visszaindulunk vele apai földjére s hozzád fohászunk, felséges Isten, élőknek és holtaknak Isten, ki nem vagy személyválogató, hanem kedves néked minden nemetségből, a ki léged fel és igazán cselekszik: oh, ald meg azokat, a kik testvérelen nemzetünk drága halottjának csak egy pillanatát valaha megédesítették; vigasztald meg jó fiait a sulyos csapás fájdalomnak elviselésében; erősítsd meg a hit testvér, ki maga is beteg léven, türelmessel ápolta a nagy beteget; áldd meg jölettel, békével, szabadsággal azon nemzeteket, melyek bujdosóink fájdalmát részvétellel tisztelték, s ötet becsülve, nemzetünket becsülték; áldd meg dicső jövőddel a dicső multnak ezen szép országát: Itáliát, mely a hazátlanak, kinek otthon egykor nem volt fejét

hová tartottak: ott ahol a haza földjén sem lenne örök álma édes: Isten áldd meg a magyart! Ámen. — Alig, hogy Veres beszédének első szavai felhangzottak, hangos zokogásba tört ki Kossuth-családjá. Evtizedek óta ma hallottak újra magyar prédikációt. Az érzelmenek ez az elementáris kitörése, a mely mindaddig tartott, míg Veres he nem végezte beszédét, melyen megrendítette a jelenlévőket. Veres utolsó szavait turini hölgyek gyászkarának fenséges hangjai nyomták el. Ezután Appia lelkész beszéde következett, a ki francia nyelven magasztalta Kossuth Lajos, mint ideális hőst, a kinek élete megmutatta, hogy még ebben a materiális korban is hűvek maradhatunk eszményeinkhez, s a ki a létért való küzdelem korszakában odaköltötte a hatalomnak, az erőszaknak: Nem te vagy a jog, az igazság! Nemzetek enyésznek el, templomok dőlnek romba, de az az eszményi egyház, a melybe Kossuth is eljárt imádkozni, örökre fennmarad!

Nagy dolog — úgy mond — eszmékben hinni, azok megvalósítására törekedni, dolgozni, szenvedni értek. Egyeséget, nagyságot ad ez embernek. A kit most sirunk, utolsók utolsója egy oly hősi korszak, mely hit eszmékben. Hős volt ez a kor, mert gazdag volt idealokban, mert azt a generációt meg nem tanították arra, hogy a jelen és a jövő a multak gyűlölése, hogy az egyéniség csak a környezet eredménye, melynek sorsára, fejlettségére kihatás nincs, s így letetteit sem felelős. Nem tanították akkor még azt, hogy minden siker igazok, és jogos, sem azt, hogy az erőszak elnyomhatja a jogot. Ők még mertek ellenkezni a hatalommal, még meg mertek mondani, hogy a hatalom nem jog, hogy a hatalmaskodás uralma nem tart soká. Kossuth és társai még hittek hazájukban, annak szabadságában, jogban és igazságban, olyanban, a mely nincs ugyan, de a melynek lennie kellene.

Hitték idealokban, azoknak éleik ilyen embereket ért a szentírás, mikor azt mondja, hogy látni, megismerni rajtok, hogy oly hazát keressetek, a hol szabadság, haladás, igazság honol. Látszik rajtuk, hogy csak vendégek egy oly emberiség közepette, a melynek minden törekvése anyagi dolgokra irányul. Ilyen vendég volt Kossuth Lajos is, a ki idegennek érezte magát abban a korban, a melyben még a művészet sem ismer idealokat, a melyben a filozófia sem akar magasabb törekvéseket hallani. Oly hazát keresett ő is, a hol meglepődeést, szabadságot, egyenlőséget találhat. Olyan hívó volt, mint a minöröl a szentírás emlékezik meg: a ki magát az összességnek önként alárendeli, a ki mindent elfelejt csak jobb hazát keres. Utópiának mondják ezt a materiális élet, de hogy ez nem utópia, legjobban Kossuth példája mutatja. Mert ő is csak vendég s idegen volt ezen a földön. Bebizonyította, hogy itt is lehet idealokért küzdeni, élni és halni.

A szónok beszédét így fejezte be: „Ti pedig, a kik hazátokat szerettek, legyetek akár magyarok, akár olaszok, dolgozzatok, hogy feleljen hazátoknak a politika, de mindenképp felett a keresztény idealok kultusza és akkor mindent megtettetek, hogy a haza nagy és erős legyen, mert összekötöttébe hoztátok az örökévalóságát.

Appia beszéde alatt, a kinek szép apostol-feje határára tiszteletet gerjesztett, a nap sugarai hirtelen áttörték a festett ablaküvegeken, elárasztva a magas ravatalt szines ragyogással. Olyan volt ez, mint egy apothézés, és senki sem volt ment e pillanatban egy sajtóságos, misztikus benyomástól. Peyrot most elmondotta az áldást, még egy miatyánkat, még egyszer bejártak az orgona magasztos hangjai a virágillattal telített levegőt s a szertartás véget ért. Mikor a közönség kilépett a templomból, nagyszerű látvány tárult elébe. A meddig a szem csak eltekinthetett, a sok kilométer hosszú uton, minden talpalatnyi helyet beöltözött az emberáradat, a melynek közepén lassan haladt a temetési menet a pályaudvar felé. Legelőli ment a városi díszőrség, akkor következett a virágkölök elborított, négy lőtől vont gyönyörű, pazaron beanyo-

zött gyászkozi. Ezt követte még egy koszorúkkal megrakott gyászkozi, e mögött pedig Kossuth Lajos családja haladt. A gyászkozi jobbról és balról a turini egyetemi polgárok haladtak...

A gyászoló család mögött a küldötségek haladtak, élőkön a Cavour, Dante, Giordano és Pietro szabadkőműves pálokyok, négy régi zászló alatt. Valamennyi olasz küldöttség agjának a gomblyukában akézfávirág volt...

A vasutnál.

Tizenegy óra volt, mire a menet az indóházhoz ért. A pályaudvar előtti oszlop-csarnokban, szemben Massimo d'Azeglio szobrával, óriási ravatalt állítottak fel...

Ekkor előlépett Fülöp turini polgármester s benső megindulástól remegő hangon, Turin város nevében elbucsuzott Kossuth Lajostól és átadta a drága hamvakat...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Oh, meddig vártok, hogy majd fogsz izenni. És nem nekünk kell mennünk, — jössz magad! Te nem jössz, s most érted kelle jönni...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most a magyar képviselőház küldöttségének vezetője, Rohonczy Gida lépett a kórporsóhoz...

Most a magyar képviselőház küldöttségének vezetője, Rohonczy Gida lépett a kórporsóhoz s a következő beszédet mondotta: «In nome del parlamento ungherese saluto a Te o Italia!»

Most a magyar képviselőház küldöttségének vezetője, Rohonczy Gida lépett a kórporsóhoz s a következő beszédet mondotta: «In nome del parlamento ungherese saluto a Te o Italia!»

Most a magyar képviselőház küldöttségének vezetője, Rohonczy Gida lépett a kórporsóhoz s a következő beszédet mondotta: «In nome del parlamento ungherese saluto a Te o Italia!»

Most a magyar képviselőház küldöttségének vezetője, Rohonczy Gida lépett a kórporsóhoz s a következő beszédet mondotta: «In nome del parlamento ungherese saluto a Te o Italia!»

Most a magyar képviselőház küldöttségének vezetője, Rohonczy Gida lépett a kórporsóhoz s a következő beszédet mondotta: «In nome del parlamento ungherese saluto a Te o Italia!»

Most a magyar képviselőház küldöttségének vezetője, Rohonczy Gida lépett a kórporsóhoz s a következő beszédet mondotta: «In nome del parlamento ungherese saluto a Te o Italia!»

Most a magyar képviselőház küldöttségének vezetője, Rohonczy Gida lépett a kórporsóhoz s a következő beszédet mondotta: «In nome del parlamento ungherese saluto a Te o Italia!»

Most a magyar képviselőház küldöttségének vezetője, Rohonczy Gida lépett a kórporsóhoz s a következő beszédet mondotta: «In nome del parlamento ungherese saluto a Te o Italia!»

Turin, márcz. 28. (Az Egyetértés kiadott tudósítójának távirata.) Kossuth Lajos lakását, mert az egész család elutazott, a városi rendőrök őrzik s holnap lepecsételik.

Turin, márcz. 28. A magyarországi küldötségek délután 4 órakor különvontat elutaztak. A pályaudvaron buszusokra megjelentek Kossuth fia és a turini polgármester...

Turin, márcz. 28. (Az Egyetértés kiadott tudósítójának távirata.) Crispi követ-köz táviratot küldte Helyfnek: Adja át hódoló tisztelem kifejezését hazafias országok képviselőháza...

Turin, márcz. 28. A holttesteket vivő külön vonat este 9 órakor indult el Budapestre Kossuth fiaival, rokonaival, a magyar képviselőkkel és hírlapírókkal...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta: Mindenható Isten! Sőt mélysegből kiáltunk fel hozzád...

Turin, márcz. 28. (Az Egyetértés kiadott tudósítójának távirata.) Kossuth Lajos lakását, mert az egész család elutazott, a városi rendőrök őrzik s holnap lepecsételik.

Turin, márcz. 28. A magyarországi küldötségek délután 4 órakor különvontat elutaztak. A pályaudvaron buszusokra megjelentek Kossuth fia és a turini polgármester...

Turin, márcz. 28. (Az Egyetértés kiadott tudósítójának távirata.) Crispi követ-köz táviratot küldte Helyfnek: Adja át hódoló tisztelem kifejezését hazafias országok képviselőháza...

Turin, márcz. 28. A holttesteket vivő külön vonat este 9 órakor indult el Budapestre Kossuth fiaival, rokonaival, a magyar képviselőkkel és hírlapírókkal...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Oh, meddig vártok, hogy majd fogsz izenni. És nem nekünk kell mennünk, — jössz magad! Te nem jössz, s most érted kelle jönni...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Turin, márcz. 28. (Az Egyetértés kiadott tudósítójának távirata.) Kossuth Lajos lakását, mert az egész család elutazott, a városi rendőrök őrzik s holnap lepecsételik.

Turin, márcz. 28. A magyarországi küldötségek délután 4 órakor különvontat elutaztak. A pályaudvaron buszusokra megjelentek Kossuth fia és a turini polgármester...

Turin, márcz. 28. (Az Egyetértés kiadott tudósítójának távirata.) Crispi követ-köz táviratot küldte Helyfnek: Adja át hódoló tisztelem kifejezését hazafias országok képviselőháza...

Turin, márcz. 28. A holttesteket vivő külön vonat este 9 órakor indult el Budapestre Kossuth fiaival, rokonaival, a magyar képviselőkkel és hírlapírókkal...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Oh, meddig vártok, hogy majd fogsz izenni. És nem nekünk kell mennünk, — jössz magad! Te nem jössz, s most érted kelle jönni...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Turin, márcz. 28. (Az Egyetértés kiadott tudósítójának távirata.) Kossuth Lajos lakását, mert az egész család elutazott, a városi rendőrök őrzik s holnap lepecsételik.

Turin, márcz. 28. A magyarországi küldötségek délután 4 órakor különvontat elutaztak. A pályaudvaron buszusokra megjelentek Kossuth fia és a turini polgármester...

Turin, márcz. 28. (Az Egyetértés kiadott tudósítójának távirata.) Crispi követ-köz táviratot küldte Helyfnek: Adja át hódoló tisztelem kifejezését hazafias országok képviselőháza...

Turin, márcz. 28. A holttesteket vivő külön vonat este 9 órakor indult el Budapestre Kossuth fiaival, rokonaival, a magyar képviselőkkel és hírlapírókkal...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Oh, meddig vártok, hogy majd fogsz izenni. És nem nekünk kell mennünk, — jössz magad! Te nem jössz, s most érted kelle jönni...

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Most Bartha Miklós a függetlenségi és 48-as párt nevében a következőket mondotta:

Szentés, márc. 27. Szentés városa addig is, míg hatóság és társadalmi uton befolyó adakozás...

Kun-Félegyháza, márc. 28. (Az Egyetértés tudósítójának távirata) Kiskun-Félegyháza város...

Orosz, márc. 27. (Az Egyetértés tudósítójától) Ezenk megbeszélés tárgya az oroszai róm. kath. egyház...

Lebóczki piébanos az iparosokat igen nyíjasan fogadta...

A jó hazaiak megbotránkozva hagyták el a plébániát...

Sopron, márc. 28. (Az Egyetértés tudósítójától) Komjathy szolgálatát magam is túrtam ki...

Földi Andor papplébános nem engedte meg a kath. egyház...

Budapest, márc. 28.

Közös minisztertanács. Bécsben ma volt a közös miniszteri értekelet...

Bécs, márc. 28. (Az Egyetértés eredeti telefon-tudósítása.)

A mai közös miniszteri értekezletben, mint a N. Fr. Pr. értesül, az 1895. évi közös költségvetést...

Bécs, márc. 28. (Az Egyetértés eredeti telefon-tudósítása.)

A mai értekezletben nem fejezték be a tárgyalást, holnap tehát folytatni fogják azt...

Bécs, márc. 28. (Az Egyetértés eredeti telefon-tudósítása.)

Bécs, márc. 28. (Az Egyetértés eredeti telefon-tudósítása.)

Zágráb értekezése, mint bécsi tudósított a N. Fr. Presse...

Ezzel a horvátok vágya teljesült s mindazok a előlétek...

Posilovics zengji és modrusi püspök tagja a magyar főrendiháznak...

Posilovics zengji és modrusi püspök tagja a magyar főrendiháznak...

Ottó főherceg betegsége. Ottó főherceg, a ki...

Mária Izabella, württembergi hercegnő születésnapja. A bécsi német birodalmi...

Mária Izabella, württembergi hercegnő születésnapja...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

Mária Antonietta relikviák. Párisban a magus arisztokrácia...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

A Kossuth-könyvtár átvétele. Dr. Fegyverkövi László...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

Szel elhatározta, hogy az élepekben az egyes betegségek...

A közönség köréből. CSÁSZÁRFÜRDŐ BUDAPESTEN

Gleichenbergi Constantin- és Emma-forrás Jánoskúti és forrás-só

TÖZSDEI ÁRFOLYAM BUDAPESTI KÁVÉHÁZ

Vese, húgyhólyag, húgydara és légző és emésztési szervek hurutos bántalmainak, orvosi tekintélyek által a Lithion-forrás

Salvator

Hűgyhajtó hatású! Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Tribrün-helyek. Kossuth Lajos

Kossuth Lajos. Tiszta sorsjegy igérvény

BEIMEL LAJOS banküzlete

GYAZDISZTÉSEK, CZIMEREK, ZÁSILÓK

Egy ártomány anomália! Legjobb eszközökkel rendelkező...

Magyar Tőzsdéi Közlöny bankháza

TÁVIRATOK. Bécs, márc. 28.

TÁVIRATOK. Bécs, márc. 28.

TÁVIRATOK. Bécs, márc. 28.

TÁVIRATOK. Bécs, márc. 28.

TÁVIRATOK. Bécs, márc. 28.

TÁVIRATOK. Bécs, márc. 28.

TÁVIRATOK. Bécs, márc. 28.

TÁVIRATOK. Bécs, márc. 28.

TÁVIRATOK. Bécs, márc. 28.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése márcz. 28.

Table with multiple columns listing various commodities like flour, oil, and sugar, along with their prices and exchange rates. Includes sections for 'ERTEKPAPIROK' and 'ÁLLANADOSSAG'.

Table listing various types of bonds and securities, categorized by 'ERTEKPAPIROK' and 'ERTEKPAPIROK'. Includes columns for 'Utolso árjelöl' and 'Utolso árjelöl'.

A repülő ember. A matricosa értelmében Justus Ábrahámnak hívték, de közelebb ismerési, mert legújabb névparipiját ismerék, ha látták a királyi-után vég rohamán, a repülő embernek-csüföltök s mint ilyent mutogatják egymásnak.

A repülő ember. Legközelebb meglátogatom Dolmarvánd, — folytatta, megkíséreltem neki, hogy rajm engedjék. Hírre már háttársággal vadoltam. — Ó, igen regem nem voltam nála. — Pedig kétfélekézzette vagyok. — Néki, a mikor Pariska-érkeztem, a mi nem mostanában volt, akkorányszor hátrafáltam volna a szabad ég alatt, egyetlen garas sem lévén a zsemben. De ő hitelezett nekem. — Azóta csak, hogy megfogtam a tartozásomat, csakhogy az ilyen tartozások a szív addóságát, melyeket nem lehet csupán pénzrel kiegyenlíteni. — Ön regem ismeri? — Nem, uram. — Alig pár hét óta vagyok Párisban és a véletlen, vagyis inkább a gondviselés vezetett ide. — Ah! Ön hisz a gondviselésben! — vágott a model szavába Flavió s keseri mosoly jelent meg ajkán. — No de, — folytatta, — húzza le a keztyűt, tegye le a kalapját s a felőljött, azután üljön ide. — Onnaga hozott elő egy tábori széket s kiválasztva a kedvező világotosságát, letette a festőállványt közelebe, melyen a kérdéses szem-kép volt elhelyezve. A fiatal leány hozzáfogott a mondott olajdarabok levetéséhez, azzal az egyszerű, természetes méltósággal, mely, úgy látszik, hogy sohasem hagyja el, és a mely nemcsak megjelölte Flavió, hanem bizonyos tartózkodásra is késztette egy a beszélben, mint általában, egész modorában; néha ez a tartózkodás nem igen szokásos a festők műtermében a nő-modorokkal szemben, a kik azt nemcsak nevelésnek, hanem unalmasnak is tartják. Mikor már csak ruhaderék volt, leült, kissé fölindultan, a számára előkészített székre. A festő odament hozzá, könyveden lehajtotta vele a fejét, föléje irányozni kérte a tekintetét, elhelyezte a kezét; azután elhárított mellőle és vállalkozva nézte a modort meg a képet, miközben pisgaltolt a szemével. A haj világos és aranyfényű gesztenyeszínű; a sötétkelet szemek nyugodt és mely tekintete, hasonló a közép-tenger szep görge mosolygós valamely töbzöz; a finom, seidel és egyidejűleg büszke vonások; a homlok márványszínezésű; a gyönyörűen gömbölyödő áll; az egynemű or, mozgó orlyakkal; a bulatolans aranyos fülek, olyanok, mintha rózsaszínű gyöngyök volnának; minden elbajlaltatva az ideális formákért lelkesítő művészt. — Pompás! Ne mozduljon kerem, — mondta Flavió és helyet foglalta a festő-állvány előtt, — nagyjában gyors kézzel a vászra vetette e rég keresett vonásokat, melyeket a véletlen épen a kellő pillanában hozott hozzá. Egy ideig esend urakodott a tágas műtermében. — Nem hátszoltot csak az izós kályha süvítése, a mi némileg a bogázzammögéshez hasonlított. Végre a festő megtörte a csendet. — Ön idegen? — kérdezte. — Igen, uram, idegen vagyok. — Csodálatos. — Hafts meg kissé a kisujját. — Ne olyan mereven, így, most jót van. — Úgy látom, hogy tökéletesen beszél francziául, kiejtésében kevesebb az idegenség, mint az enyémében, — én pedig már tíz év óta vagyok Párisban. — Kisgyermek koromban tanultam meg, ép úgy, mint angolul. — Ah! — mondta Flavió. — De hát hová való ön? — Indiában nőttem föl, — az ország né is az Olaszországban. — Melyik vidéken? — Rómában. — Igen.

